

יוצא לאור ע"י
**מרכז היכל הקודש
הסידי ברסלב**

בנשיאות
נ"ק מרז' מוהרא"ש שליט"א
וויליאמסבורג יע"א
287 העיווארד סט.

פרשת ויקהל-פקודי (החודש) זך אדר תשע"ג לפ"ק
הדלקת הנרות 5:40 מוצאי שב"ק 7:09

זיו ההיכל

במשנתו של רבינו הקדוש והנורא סוהר"ן מברסלב ז"ע

זיו המועדים

פרשת החודש

א. מוהרנ"ת ז"ל אמר, אשר פרשת החודש קודם חודש ניסן מרמו אשר עיקר הגאולה בפסח, שהוא יציאת מצרים, הוא על יד מדת ההתחדשות, וכמו שאמר רביז"ל "אלט טאהר מען נישט זיין" אסור להיות זקן הן צדיק זקן, הן למדן זקן, הן יהודי זקן, זקן אינו טוב, אלא צריכין תמיד להתחדש, ולעשות התחלה חדשה, ודייקא על ידי זה יכולים לצאת ממצרים, ממצר ים, ומכל הצמצומים שעוברים על האדם מחמת חטאיו המרובים, שזהו גלות מצרים, ותיכף ומיד כשאדם מרגיל את עצמו לשכוח את העבר ולעשות בכל פעם התחלה חדשה והוא מתחדש, דייקא על ידי זה הוא יכול לצאת מגלות התאוות והמדות רעות שלו ויכול לחזור בתשובה שלימה, כי אי אפשר לזכות להגיע אל שלימות התשובה אלא על ידי מדה היקרה הזאת של התחדשות, לחדש עצמו בכל פעם, ואפילו כשלומד תורה ועוסק בתפילה צריך להיות תמיד בהתחדשות חדש.

(לוח ברסלב תשע"ג לפ"ק)

התעוררות מיוחדת להתחדשות

ב. בהגיע פרשת החודש, שהיא הרביעית מארבעת הפרשיות, ראוי לאדם לשמוח בשמחה עצומה, שבגשלות קבלת פני השכינה, שעליו אמר הרה"ק רבי פנחס מקאריץ ז"ע: "איך וואלט גערן שוין געוואלט קומען צו די ד' פרשיות איך זאל זיך זעהן מיט השם יתברך" (הייתי כבר רוצה להגיע אל ה' פרשיות כדי שאוכל להתראות עם השם יתברך, כביכול), כי בפרשת החודש נשלם הבנין הקדוש של כל ה' פרשיות, וחוכים להמשיך על עצמו הארה מיוחדת מכלליות ה' עולמות, וכל אחד מקבל התעוררות מיוחדת לחדש את ימי חייו בהתחדשות חדשה, ולכן מקובל מפי צדיקים שבפרשת החודש אדם נעשה כבריה חדשה ממש, וכמו שקורין בפרשת החודש: "החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה", ופירושו המפורשים, החודש הזה לכם המשך בעמוד ג'.

זיו הפרשה

כשרואה מניעות מתגברים אין לחזור אחורנית

וזה פירוש (שמות כ) "ויעמוד העם מרחוק", אלו פשוטי עם, הנקראים 'עם', תיכף ומיד כשהם רואים מניעה ענן וערפל, הם עומדים מרחוק, והם אומרים: הרי לא רוצים שנחזור בתשובה, כי הרי יש לנו כל כך הרבה מניעות, מה שאין כן "ומשה ניגש אל הערפל אשר שם הוא אלקים", משה הוא הדעת של כל ישראל, כי מי שיש לו דעת יודע אשר בתוך הענן והערפל גם שם נמצא אלקים, הקב"ה, שמתלבש את עצמו בתוך הטב"ע, העולה כמספר אלקים, הכל ממנו יתברך, ולכן שום מניעה ועיכוב לא יכול לעכב ולמנוע אותו מלחזור בתשובה.

וזה כי ענן ה' על המשכן יומם. המשכן זה מקום של השראת השכינה, ואפילו שזה אור יום, בחינת יומם, עם כל זאת הענן המניעה והחושך מסכים את המשכן, כדי שמי שאין לו זכות לא יכנס שמה, אלא יחזור אחורנית, מה שאין כן מי שיתלהב בשלהובין דרחימותא, שלבו יבער אליו יתברך כמו אש, אזי "ואש תהיה לילה" שאפילו שיהיה לו תוקף הלילה שהוא החושך והמניעה, אף על פי כן מרוב תבערת לבבו שיבער כמו אש אליו יתברך, על ידי זה תמיד יוכל לחזור להקב"ה, שזה מש"כ "בו" עם הענן הזה, שהן המניעות שמונעים אותו מלהתקרב אל הקדוש ברוך הוא.

כי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם. ויש לומר, על פי המבואר בדברי רבינו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' קטו) כי מי שהוא הולך בגשמיות כל ימיו, היינו אדם שנמשך אחר חומריות וגשמיות הבלי עולם הזה, ונכשל בעבירות רחמנא ליצלן, ואחר כך נתלהב לבו ורוצה לילך בדרכי השם יתברך, היינו שרוצה לחזור בתשובה שלימה, אזי מדת הדין מקטרגת עליו ואינה מנחת אותו לילך בדרכי השם יתברך, והוא מזמין לו מניעה, והשם יתברך חפץ חסד הוא, ולכן הוא מסתיר את עצמו בתוך המניעה.

ומי שהוא בר דעת ויש לו שכל הוא יודע שהקב"ה אב הרחמן, ורוצה שיחזור בתשובה אלא מחמת מדת הדין שמקטרגת עליו, ההכרח להסתיר את עצמו ממנו, כדי לראות איך יתגבר ברצונות וכיסופים חזקים לחזור

באמת בתשובה, ולכן שולחים לו מניעות, ואם יש לו דעת ושכל יודע אשר הקב"ה נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא מסתתר בתוך המניעה בעצמה, ולא מסתכל על שום דבר, וחוזר בתשובה בלב אמת, אז לבסוף מתגלה אליו הקב"ה ומקבלו. אבל אם אין לו דעת ושכל, תיכף ומיד כשרואה המניעה שבאה לו, על ידי זה הוא חוזר אחורנית.

ובזה מנסים את כל אדם,

לראות אל מי יפנה בעת המניעות ששמים לו, והנה מניעה נקראת ענן וערפל, כי ענן וערפל היינו חושך, כי חושך הוא לשון מניעה כמו שכתוב (בראשית כב) "ולא חשכת ביי". ולכן מי שיש לו שכל, הוא נכנס בתוך הענן והמניעה, ואינו מסתכל על שום דבר, מה שאין כן מי שאין לו שכל, תיכף ומיד כשרואה ענן ומניעה, אז הוא חוזר אחורנית, כי הוא רואה לפי דמיונו שאין צריכים אותו.

דבר בעתו

הקורא פסוק בזמנו מביא טובה לעולם (ספר המדות המתקת הדין אות ס' - וציין הרב מטשעהרין ז"ל סנהדרין קא.)
"פרשת חשן תיקון לדינים" (ספר המדות המתקת דין אות ג').
להמתיק הדין תאמר הפרשה של אחת עשרה יריעות עיזים, וקטורת, וי"א ברכות שבירך משה את השבטים ומרכבה של יחזקאל ופ' נדרים ומשניות של מס' שבועות. (ספר המדות המתקת הדין פר-פז).

אבל אף על פי כן "לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם" ההתלהבות דקדושה של האש שבערת בלבבו לחזור בתשובה שלימה אליו יתברך, ולא להסתכל על שום מונע ומעכב, זה ילך לפניו תמיד בכל מסעיו, כי באמת עובר על כל אדם בזה העולם כל מיני צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, ונכשל במה שנכשל רחמנא לישזבן, וכשרוצה לחזור בתשובה שלימה אליו יתברך, אז מתפשטים עליו המניעות והעיכובים, המשך בעמוד ד'

לקט שיחות וסיפורים מגדולי אנשי שלומינו אשר היאהרציית שלהם חל בימים הקרובים

המשך ~ חילולת הנאון הקדוש רבי נחמן ממשערין זצ"ל - י"ג אדר ~

אותן האותיות, וכנ"ל (אות י"א) שממנו יתד וממנו פנה לכל המקורבים החדשים שהי קשה עליהם לירד בעמקי מצולה של האי ימא דאורייתא הליקוה"ל הק' והמפוארים, הנה ע"ו שקיצרן הרב, והוציא התמצית וערכן בקיצור, ע"ז נתקרב ובאו רבים ושלמים למכול במימי הדעת של הננו"ח.

(כנ"ל שנצטרפו שלשת החיבורים ביהוד ונקבו בשמות "ליקוטי עצות המשולש" או "אוצר היראה", גם יש לכל כרך שם בפ"ע נכמבואר בהקדמת בעל באבי הנהל זצ"ל, חלק א' נקרא "אמת וצדק", חלק ב' "כנסת קהל צבקות", חלק ג' "תשובה השנה", וחלק ד' "עצת שלו", ולכך כשמעתיקים בספרים מהני מילי מועלייתא דבספרא קדישא הדין נזכרים אחד מכל הני שמות).

חן בסיגנון האותיות והערכין של הליקוטי עצות חיבר הרב ז"ל עוד שני ספרים יקרי ערך, והן "לשון חסידים" וספר "דרך חסידים", וענינם הוא: שבהם מלוקט דרכים ועצות התחזקות והתעוררות לכל אות וכל ענין-נובע ויוצא מקדושת התגלות הנורא של הבעשט"ק ז"ע ע"פ סדר הא"ב, ולשון חסידים הוא מספרי התולדות והדגל ועוד כמה ספרים מצדיקים תלמידי הבעשט"ק ז"ע, ודרך חסידים הוא מתלמידי המגיד ז"ע כמו שמפורט שמותיהם הק' בתחילת הספר, כי רביז"ל ציווה בחי"מ סי' ת"י וסי' תקנ"ג להזהר ללמוד בספרי תלמידי הבעשט"ק ז"ע כי מכניסים תשוקה עצומה להשי"ת, ובפרט בעיתים הללו שנתרבו הידועות נפסדות מסוגל מאד לעיין בספרי חסידות המכניסים בלב איש הישראלי אמונה ובטחון, ובא הרב וליקטן וערכן באופן שיחיו הדברים שוים לכל נפש לעובדא ולמעשה תמיד!

מן ספר "קנאת ד' צבקות" וספר "מכניע זדים" חלק מזה הוא ממאור עינינו מוהרנ"ת הק' ז"ע, והשלים הרב הק' ממשערה"ן ז"ע בלשון צחה, ומבואר באריכות נגד המינים והפיקורסים, ומאריך בהובת ומעלת האדם המתרחק מהם, ובגנות של המתחברים אל הרשעים, גם ליקט הרב מהליקוה"ל יסודות איתנים בכל זה.

ין ספר "פרפראות לחכמה" על אנדות חכמינו ז"ל בגמ' בבלי וירושלמי, וכן במדרשים, על פי התורות של רביז"ל בליקוטי מוהר"ן.

יא) ספר "נחת השולחן" על פי התורה "אשרי תמימי דרך" (ליקו"מ חלק א' סי' א) מכאן כל השו"ע או"ח - יורה דעה - אבן העזר.

יב) ספר "השתטחות" ממעלת השתטחות על קברי צדיקים, ומלוקט מליקוה"ל ממעלת הזוכה לקיים כל זה (בס' "ציון המצויינת" מהדורת הרה"ח ר' שמואל הורוויץ זצ"ל הוא נדפס).

יג) "יקרא דשבתא - קדושת שבת" מפרש התורות שבליקוטי מוהר"ן שאלות להראות שכל תורה מדבר מקדושת שבת, ומכאן גודל יקרת נפלאות מעלת שבת קודש, (על חלק ראשון נקרא "יקרא דשבתא", ועל חלק ב' (תניינא) וחלק ג' מספרי מעשיות, וגם משיחות הר"ן נקרא "קדושת שבת").

יד) "זמרת הארץ" מראה איך שכל תורה בליקוטי מוהר"ן מדבר מאריך ישראל, גם חלק מהסיפורי מעשיות ומשיחות הר"ן, ואיך להתנהג שם בקדושה ובטהרה, וממעלת צדקה לאנשי ארץ ישראל המתנהגים כראוי.

טו) "ירח האיתנים" מראה איך שכל תורה בליקוטי מוהר"ן מדבר מראש השנה, ומרחיב לבאר כל חודש תשרי הקדוש (למעשה נדפס רק עד תו' כ"ג בח"א).

ככל אלו הספרים גלי דרעי נפל נהורא, כי מצורפים בהם פסוקים רבים מתנ"ך ומאמרי חכמו"ל בגמ' ומדרשים וזוה"ק וכתבי האר"י"ל וספרים רבים באופן נפלא למאד.

יז) סיפורי אנ"ש: כי משעה שחיבר הרב הק' ממשערין ז"ע את ספרו "ירח האיתנים" המגלה איך שכל תורה ותורה בליקוטי מוהר"ן מדבר מן ר"ה כבר לא הי יכול לישון כל הראש השנה מרוב אור זיו ונועם הראש השנה שהשיג. ❧

יא- פע"א בשעה שדיבר מוהרנ"ת ז"ל בליקו"מ ח"א סי' יב והציע אז את הידושו שחידש בהלכות ראשית הגו ה"ל ה' ועמד אז הרב הק' ממשערה"ן ז"ל מן הצד, כי הי אז צעיר, ולא היטה אז אונו כל כך אל דיבורי מוהרנ"ת ז"ל ענה ואמר מוהרנ"ת ז"ל: נחמן אולי כל ההתקרבות שקירב רביז"ל כל כך את זקינוך הי רק בעבורך ולבסוף אתה עומד מן הצד, ומאז התחיל להמשיך א"ע יותר אל מוהרנ"ת ז"ל.

וכן אחר הסתלקותו קיבל על עצמו לעשות את הליקוטי עצות החדש" כמו שעשה מוהרנ"ת ז"ל "ליקוטי עצות" על הליקוטי מוהר"ן.

עכ"ז ר' נחמן מולטשינער ז"ל לא אחז מזה, ואמר: פון צאפין איז בעסער ביר צו מרינקען, דהיינו שמוטב ללמוד מהמקור, מהליקוה"ל בעצמו.

ובאמת: הרי מה שמובא בשיחות הר"ן (סי' צג) שיש אור שהוא אור האלף וצריך להלקו למאות ולעשירות וכי עיי"ש זה סובב (סנייט ארויף) על הליקוטי עצות החדש שחיבר הרה"ק ממשערה"ן ז"ל, כי באמת הדרושים של מוהרנ"ת ז"ל מתרחבים מאד מאד, ואין כל מה האדם יכול לסבול דרוש גדול כל כך, ובפרט בני הנעורים, ומה טוב ויפה עשה עם הליקוטי עצות החדש שלו כי חלק את דבריו מכלליות אל פרטיות וכו'. ורואים שהרב החסיד המפואר ר' אלטר מעפליקער ז"ל (יארצייט יום י"ב אדר) הלך והוציא את כל אות "התחזקות" מהליקוטי עצות (המשולש) והדפיס את זה לספר בפני עצמו וקרא את זה בשם: "משיבת נפש" וכן אות "התבודדות" בשם "השתכחות הנפש" וע"י ספרים אלו נתקברו רוב בני הנעורים מאנ"ש היקרים, וע"כ אמר לענוג משום ספר כאשר הזהיר רביז"ל בח"א סי' ס"א, ומה גם כי רואים בחוש מה שעשה הספר הקטן "משיבת נפש" בעולם, על כן צריך להתחזק בחשיבות מאד מאד הליקוטי עצות של הרב ממשערה"ן, והשי"ת יזכינו להתמיד בזה.

יב- ובתכלית הקיצור יש לרשום ספריו שחיבר ועשה, וכי ממש בכל ספר מרכיב"ל ומוהרנ"ת ז"ל יש ידו הק' לפרש להגיה לבנות ולנמוע וכדלהלן.

א) "פרפראות לחכמה" הוא הפירוש על הליקוטי מוהר"ן (ובמדור דיבורי התחזקות באידיש פ' תצוה נעתק מהנוגע לזה).

ב) "מראי מקומות וצינונים לספר המדות".

ג) ספר "רמזי המעשיות על הסיפורי מעשיות".

ד) הוציא לאור ה"חי מוהר"ן" ובמקו שנאמ' שם "א"ה" הוא דברי הרב ז"ל.

ה) הוציא לאור ה"עלים לתרופה" וכתב ההקדמה ולימים נצטרף עם הספר "מכתבי מוהרנ"ת" שהוציא לאור (גם ציין שם לפעמים השתלשלות העניינים) הרב החסיד ר' נחמן מולטשינער זצ"ל.

ו) הוסיף הליקוטי תפלות ותחנונים" על הליקוטי תפלות" והוא בשני סוגי הוספות.

הן על התורות שלא נדפסו תפלות עשה הוא ז"ל תפלות יקרות ונפלאות, ומאד נתפשו אצל אנ"ש ונפוצו בישראל, והן על התורות שיש תפלות, אבל יש חלקים בהתורה שלא נזכרו בהתפלה, בא הרב והשלים על התפלות "קטעים חדשים" להתפלל ולבקש גם על שאר העניינים הנלמד בהתורה.

ז) על הליקוטי עצות" שעשה מוהרנ"ת ז"ל על הליקוטי מוהר"ן" הוסיף הרב ז"ל שני חיבורים (ולמים נצטרפו, ונקראו "ליקוטי עצות המשולש").

חיבור הא' הוא "ליקוטי עצות מהדורא בתרא" והוא להשלים עצות היוצאים מכל תורה שאינם מופיעים בליקוטי עצות של מוהרנ"ת, בא הרב וערכן בהמהדורא בתרא, וגם הוציא עצות נפלאות מהשיחות והמעשיות, עדי נתלקטו לחיבור של "ליקוטי עצות מהדורא בתרא".

חיבור הב' הוא חיבורו הגדול "ליקוטי עצות החדש" והוא לפי אותן האותיות והערכין של ליקוטי עצות, בא הרב וליקט מהליקוטי הלכות הק' גם על סדר

ראש והתחלה לכל מיני התחדשויות, ראשון הוא לכם לחדשי השנה, שהוא ראשון והתחלה לכם להתחדש על ידה בכל חדשי השנה, כי דייקא מפרשת החודש נמשך כח זה לכל השנה כולה. ואף על פי שלפי דברי רביז"ל מדת ההתחדשות שייכת בכל יום ויום, ואינו מצומצם לשום זמן מסוים, וכמו שאמר

רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' רס"א): "כלל גדול בכל חיי האדם שצריך ממש בכל יום להתחיל מחדש", אף על פי כן מפרשת החודש דייקא, נמשך הכח לאדם לחדש עצמו בכל יום ויום, ולא לבלבל עצמו מן העבר שלו, ולא לדאוג על העתיד, רק לחיות עם היום הזה, ולהיות תמיד בעיניו כבריה חדשה. ולכן בשעת קריאת פרשת החודש ראוי לאדם להתעורר מאד למדת ההתחדשות, ולבקש הרבה מהקדוש ברוך הוא שיזכה לקבוע בלבו מדת ההתחדשות, עד שיהיה הכח בידו לחדש עצמו בכל עת ממש, ואז יצא ידי קריאת פרשת החודש כראוי.

וכל אלו מאנשי שלומנו שזכו לקבוע בעצמם מדת ההתחדשות, והיו בעיניהם כבריה חדשה בכל יום, זכו להצליח בחייהם מאד, וזכו לקבל את לימודי רביז"ל באופן אחר לגמרי, כי המדה של התחדשות היא מדה המחזקת ומעודדת כל עבודה ועבודה שאדם עושה בעבודת השם יתברך, כגון לימוד תורה הקדושה, כשאדם זוכה למדת ההתחדשות, ולומד בכל יום בחשק חדש כאילו לא למד כלל מעולם, זה נותן בו כח עצום ללמוד הרבה בכל יום כפי העת והזמן, ושומר אותו מלהתבלבל ממה שלא למד עד עכשיו, או ממה שצריך ללמוד למחר, כי מדת ההתחדשות עושה אותו כבריה חדשה, וגורמת לו להחיות עצמו בכל מה שזוכה ללמוד היום כמוצא שלל רב.

וכן בעבודת התפילה, כשאדם זוכה למדת ההתחדשות, אזי אינו מבלבל עצמו כלל ממה שלא התפלל מקודם כראוי, או מדאגה שלא יתפלל תפילה הבאה כראוי, רק מחיה עצמו עם התפילה שהוא עוסק בו עכשיו, ומשתדל בכל הכוחות לקשר מוחו אל דיבורי פיו, ולהרגיש נעימות ומתיקות בדיבורי התפילה, וביותר בתפלת התבודדות, מדת ההתחדשות הוא עיקר גדול מאד, שיאמר בפה מלא בשעת התבודדות: "רבונו של עולם, איך הייב אן פון יעצט צו זיין א עהרליכער איד" ("אני מתחיל מעכשיו להיות איש כשר"), וכן לעשות התחלה חדשה בכל פעם שמתבודד עמו יתברך, וכמו שאמר רביז"ל (חיי מוהר"ן סי' תל"ו), שטוב שיאמר האדם בשעת התבודדות, כשמתבודד בינו לבין קונו: "היום אני מתחיל לדבק בך", ויעשה בכל פעם התחלה, כי כל ההמשכות הולכות אחר ההתחלות, ואפילו המחקרים אומרים שההתחלה היא כמו חצי דבר של כל המעשה, נמצא, ממה נפשך יעשה בכל פעם התחלה, כי ממה נפשך, אם היה מקודם טוב, עכשיו יהיה טוב יותר, ואם חס ושלום, מקודם לא היה טוב, בודאי צריך ומוכרח לעשות התחלה חדשה, עיין שם.

וכן הוא לגבי כל עבודה ועבודה בעבודת השם יתברך, מדת ההתחדשות נותנת כח עצום להצליח באותו העבודה בהצלחה מיוחדת, ולכן ראוי להתחדש אפילו כמה פעמים באותו היום, וכמו שהעיד רביז"ל על עצמו (שבחי הר"ן סי' ו'), שהיה רגיל להתחיל בכל פעם מחדש, ואפילו כשנפל ממדרגתו לפעמים, לא היה מייאש עצמו בשביל זה, רק אמר שיתחיל מחדש כאלו לא התחיל עדיין כלל להיכנס בעבודתו יתברך, רק עתה הוא מתחיל מחדש, וכן בכל פעם ומתמיד היה רגיל להתחיל מחדש, והיו לו כמה התחלות ביום אחד, שגם ביום אחד לפעמים נפל מעבודתו, והיה מתחיל מחדש, וכן כמה פעמים ביום אחד, עיין שם. וכל אלו שקיימו עצת רביז"ל, וקבעו בנפשם מדת ההתחדשות, גדלו מאד בעבודת השם יתברך, וגם עשו פרי לקרב אחרים אל עבודתו יתברך, כי היו בעיניהם תמיד כבריה חדשה ממש, אשרי הלוקח התעוררות חדשה מפרשת החודש לחדש עצמו בכל עת, כי אז יקבע מדה זאת בלבו לכל השנה כולה.

(תוך תחילת לפ' החודש)

זיו המועדים

קמחא דפסחא

רביז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רא) על הפסוק (משלי י') "צדקה תציל מ'מות' ראשי תיבות מ'צ'ת, ויש לומר הקשר לזה על פי מה שמוזכר בשולחן ערוך (אורח חיים סימן תכט) ומנהג לקנות חטים לחלקם לעניים לצורך פסח, ובני ישראל קדושים לקחו לעצמם את המנהג היפה הזה והיום אין כמעט

קהילה קדושה בין אחינו בני ישראל שלא דואגים עבור מעות חטים לעניים, זה לימוד זכות גדול מאד על כלל נשמות ישראל שממש מוסרים את נפשם לדאוג שיהיה לעניים על צרכי החג, יין, מצות וכו', ולכן כל מי שדואג שיהיה מעות חטים לעניים על "חג הפסח מובטח לו שימלא לו את השנה לטובה.

אצל אנשי שלומינו היה תמיד דבר גדול מאד לאסוף מעות חטים עבור עניי אנשי שלומינו, כי רביז"ל אמר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ר"א) צדקה תציל מ'מות ראשי תיבות מ'צ'ת, סגולה לחולי נופל ר"ל לפור צדקה, פ'זור נתן לאיבוינים ראשי תיבות נ'פ'ל, והמוזב מדבריו שהוא לפזר לעניים שיהיה להם מצות על פסח, וזה סגולה להנצל מהמחלה הזו, וגם שלא יפול מיהדותו, וסיפר שר' לוי יצחק ז"ל סיפר לו, שמאז שהיה באומין, וראה את גודל העניות שיש בין אנשי שלומינו, וכן כשנפטרו לו כמה ילדים ל'ע. אז קיבל על עצמו עניים שבכל שנה דיאג עבור עניים לצרכי פסח; והחויק במנהג הטוב הזה כל ימי חייו, עד שנה האחרונה, ומי לא זוכר את גודל עבודתו שהיה לו בכל שנה בחלוקת מעות חטים לעניים, ודרכו היה שהלך מפורים עם רשימה אל כל אחד, ותבע ממנו שיתן לו מעות חטים, והיה לו שתי רשימות, אחת של הנותנים, ואחת של המקבלים וכשאחד רצה להשתמט ממנו שאין לו, תיכף ומיד שאלו כמה ילדים יש לך וכו' ובכך רצה לרשום אותו על רשימת המקבלים, והוא התבייש שלא היה מקבל, אז תיכף ומיד הבטיח את הסכום שיתן, ובוהו הלשון אמר לכולם בעת אסיפת צדקה למעות חטים: "אדער דו געמסט אדער דו געסט" (או שאתה לוקח או שאתה נותן), וכשהתחיל בשנים הראשונות היה ברשימה רק כמה אנשים, והיה מדובר במעט כסף, ובשנים האחרונות כבר זכה לחלק ללמעלה מאלף משפחות ונכנס לו סכומים אדירים, כי אנשים ראו שהוא מחלק לשם שמים.

לפני ארבעים וחמש שנים בשנת תשי"ט כתב לי מכתב לפני פסח שהוא נמצא במצב קשה וחסר לו עוד הרבה כסף, כדי להשלים את ההתחייבות שלו ואין לו מאיפה לקבל, ולכן הוא מבקש ממני שאני אדאג לו, ונקב את הסכום וכו' והיה סכום גדול מאד, ותהלה לאל השגתי לו את זה, ואחר החג כתב לי מכתב ארוך עם מלא ברכות, והבטיח לי כמה הבטחות עבור זה. (עי' בלוח ברסלב תשע"ג פר' צו)

(ליקוטי שיחות וסיפורים תשס"ד)

סגולת קמחא דפסחא

צדקה תציל מ'מות ר"ת מ'צ'ת'. (ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ר"א). [אמר המעתיק (הוא בעל באבי הנחל ז"ל) נראה מזה שצדקה מסוגל להנצל בפסח מאיסור חמץ שהוא סטרא דמותא, (ע' מאמר בחצוצרות ח"א סי' ה') ולזכות לקדושת אכילת מצה בשלימות, ומזה מובן קצת מה שנתייחסד מקדמונים ומדברי רז"ל ליתן מעות חטים לעניים קודם פסח]

(ליקוטי עצות מהדורא בתרא פסח אות ו')

חודש ניסן

ב"ב ימים ראשונים של חודש ניסן, מסוגל לבקש ולהתפלל על השפעות טובות לכל י"ב חדשי השנה כולה, וכמובא בספרים הקדושים (עי' ספר הקדוש אגרא דכלה פרשת פקודי), ש"ב ימים ראשונים של חודש ניסן מכוונים כנגד י"ב חדשי השנה, ויכולים לפעול אז השפעות טובות לכל השנה כולה, ולכן צריכים לבקש בפרטיות בכל יום על החודש המכוון כנגדו, כגון למשל ביום א' ניסן, לבקש על כל ימי חודש ניסן שיהיה לו חג הפסח כשר ושמח, ויזכה לקיים כל מצוות חג הפסח בשמחה עצומה, ולהיות נזהר ממשוהו של חמץ וכו', וביום ב' ניסן, להתפלל על חודש יזר, שיזכה לקיים מצות ספירת העומר בשלימות גדולה, ולשמח בל"ג בעומר בהילולא של רבי שמעון בר יוחאי וכו', וביום ג' ניסן להתפלל על חודש סיון, שיזכה לקבל חג השבועות בקדושה גדולה, ולקבל התורה בשמחה רבה וכו', וכן שאר כל החדשים כולם, כל חודש כפי ענינו, ולכן אשרי המנצל ימים אלו בקדושה וטהרה, ועוסק בהם בתפילה הרבה, כי על ידי זה יזכה להמשיך על עצמו השפעות טובות לכל השנה כולה.

📌 וכן מיום שחיבר את ספרו "יקרא דשבתא - קדושת שבת" המבאר איך שכל תורה ותורה מליקוטי מוהר"ן מדבר משבת כבר לא הי יכול לישון כל השבת קודם מרוב האור ותשוקה שהרגיש מנועם זיו השבת קודם.

יד - צוואתו היקרה נדפס בהם' כוכבי אור, ואור ליום ד' יום תענית אסתר תרנ"ד נסתלק הרב ז"ע, אבל ספריו הרבים והיקרים נשארו, ונתקיים דיבורו "איך וועל נאך זאגן אויף דורות" כי האוצר שהשאיר שנשגב הוא ל'מאד, ואנ"ש - היו מחיים א"ע מאד בספריו - לדורותיהם, גם הרה"ח ר' אלטר מעפליקער זצ"ל בספרים המפורסמים "משיבת נפש" על התחזקות ו"השתפכות הנפש" על שיחה בינו לבין קונו ובהגדה של פסח "אור זורה" צירף בהם הרבה דיבורים מספרי הרב ל'היות בהם נפש כל חי: תם ולא נשלים כלל, ונלקטו רק גרגרים אחדים (שלא כסדר) ל'רגל יומא דהילולא, ואי"ה עוד יורחב הדיבור בתולדות הרב ואודות אוצר ספריו הק' - זכותו יגן עלינו שנזכה להנות בספריו ולקיימם אכ"ר.

התחזקות

(פון ספר אשר בנחל, אידיש)

פון איינעם פון הייליגן ר' נתן'ס תלמידים וואס ער שרייבט דארטן: איך לערן ליקוטי הלכות, און איך טראכט ביי מיר אויס דאס האט געשריבן א ילוד אשה, ווארים לויט מיין דיעה קען קיין ילוד אשה נישט שרייבן אזעלכע ספרים, נאר ער האט געמוזט זיין א מלאך וכו', זעט מען פון דעם ווי די תלמידים פון הייליגן ר' נתן האבן געהאט א געפיל אין זיינע הייליגע ווערטער, איבערדעם אז ס'גייט אדורך אזויפיל צרות, ביטערע ביטערע שווערע נסיונות וכו' וכו', זעה מאך זיך א שיעור לערנען יעדן טאג אין ליקוטי הלכות פון הייליגן ר' נתן זאלסטו אנטלויפן צו אים! וועסטו האבן אזא התחזקות אז דו וועסט פארגעסן אינגאנצן אז עס איז דא א וועלט וכו' אז עס איז דא צרות וכו' אז עס איז דא ארעמקייט וכו' דיין מח מחשבה וועט ווערן צוגעקלעבט צום בורא פל עולמים און דו וועסט שוין גארנישט וועלן נאר נכלל ווערן אין עצם עצמיות אלקותי יתברך שמו און דו וועסט זיך צוגעוואוינען יעדן צו אים. און אזוי וועסטו דורכגיין דעם לעבן וואס איז אזוי קורץ ווי דוד המלך זאגט (תהילים צ) "ימי שנתינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה" זאגט דער הייליגער רבי (ליקו"מ ח"ב סי' סא) דאס די זיבעציג יאר פליען דורך פארן מענטש אזוי א פערטל שעה, איבערדעם זיי נישט צובראכן און זיי נישט צופאלן, געוואוינ זיך צו ערעדן צום בורא פל עולמים, וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט!

ארויסצונעמען חמץ לכבוד פסח ווערן באשאפן מלאכים וואס באגלייטן דעם מענטש און היטן אים פאר א גאנץ יאר פון אלעם שלעכטס!
אפלו אויב יעצט זעהט זיי דער מענטש נישט, פונדעסטוועגן דאך וועט נאך קומען א טאג און א שעה און א רגע וואס דער מענטש וועט זייער וויכטיג דארפן האבן די מלאכי שמירה וואס ער האט זיין באשאפן פון די מצוות און אויב מצוואלט ווען געוואקסט די געוואלדיגע גרוסקייט פון די מצוות וואס מ'איז מקים אין די יעצטיגע טעג, און וואספארא מלאכי מעלה ער באשאפט מיט א יעדע יגיעה און טירחא וואס מ'פלאגט זיך אן אויסצורייניגן די הויז פון חמץ לכבוד פסח וואלט מען זיך מוראדיג באפלייסט אין דעם. אונדאי פארשטייט נישט דער מענטש וואס דאס איז די הייליגע מלאכים וואס ס'ווערן באשאפן פון א יעדע מצוה ווייל דער גאנצער ענין פון די מלאכים איז דאך א רחמינות'דיגע זאך וואס דער מענטש האט נישט קיין שום השגה אין דעם, אבער עס וועט נאך קומען א טאג און א שעה און א רגע וואס מ'וועט דארפן ארעמקייט פון די וועלט, און דעמאלט'ס וועט מען זען וואספארא הייליגע מלאכים מ'האט זיך באשאפן דורך א יעדע יגיעה און טירחא און פלאג, וועט מען חרטה האבן: "פאררוואס האב איך נישט געטון מער און מער!" וואויל איז דער וואס לאזט זיך נישט נאך, און כאפט אריין נאך און נאך, און ווייסט זיי טייער צו האלטן!!!

די טייערקייט פון ימי ניסן הקדושים די הייליגע טעג פון ימי ניסן זענען "ימי תשובה" (ליקו"מ ח"א סי' מט), מ'טוהט "תשובה מאהבה" פון גרויס ליבשאפט פארן בורא פל עולמים און מיר וויין ארויס אז מיר האבן ליב דעם אויבערשטן, און מען רייניגט די הויז, אלע לעכער און אלע שפאלטענס, פון א יעדן משהו חמץ, און מיר גרייטן זיך צו עסן דעם "מצה" - וואס דאס איז מרמז אז מ'דארף בודק זיין די לעכער און די שפאלטענס פון די הארץ און פון די אברים אויסצורוימען פון דעם יצר הרע אינגאנצן, און זיך צוצוגרייטן צו "עסן מצה" וואס דאס איז די הייליגע און דערהויבענע מוחין ס'זאל שיינען די אמונה, ווי דער זהר הקדוש זאגט אז מצה איז די מאכל פון אמונה, ווייל פארנוואס עסן מיר דעם מצה? ווייל דער אויבערשטער האט אויב באפוילן צו עסן מצה! און דערפאר איז א מענטש עסט מצה איז ער ממשיך אויף זיך די אמונה אין גאט ברוך הוא, דעריבער ווערן די טעג אנגערופן "טעג פון תשובה מאהבה" ווייל מיר טוהן די אלע זאכן צוליב גרויס ליבשאפט צום בורא פל עולמים און נישט צוליב אן עול.

דערפאר יעצט בימי ניסן איז א געוואלדיגע עת רצון אין הימל און הקדוש ברוך הוא איז מקבל א יעדענס תשובה!

די אומשאצבארע גרויסקייט בזה ובבא פון א יעדע טראפ וואס מ'טוהט לכבוד יו"ט

אין די טעג זענען דא ספעציעלע מצוות ווי גיין באקן מצות און העלפן אויס רייניגן דעם חמץ ווערט געברענגט אין ספרים הקדושים אז פון די אלע יגיעות און טירחות וואס דער מענטש טוהט אין די מצוות ווערן באשאפן מלאכים, "מלאכי שמירה" וואס זיי היטן אפ דעם מענטש, און דאס ווערט פון א יעדע יגיעה, א יעדע טירחא. א יעדע רייניגונג, וואס מ'טוהט נאר אויס רייניגן שטובער און חפצים פון חמץ און וואס מ'גייט נאכזוכן בחורים ובסדקים

זיו המועדים

המשך מעמוד ג'
מנהג ישראל קדושים לקראו ב"ב ימים ראשונים של חודש ניסן את פרשת הנשיאים הכתובה פרשת נשא (במדבר ז' א-), כל יום נשיא אחד, וגומרים ביום י"ב ניסן כל הפרשה ביחד עם תחילת פרשת בהעלותך (במדבר ח' פסוק א' - ד) עד "כן עשה את המנוחה", ויש נוהגים לקראו אותם אחר התפילה מתוך ספר תורה, וקריאה זאת מסוגלת מאד לכל מיני דברים, ובפרט למציאת הזיווג ולשלום בית, כי רביז"ל אומר (ספר המדות אות חתן חלק ב' סי' ו'), מי שקשה לו למצוא זיווג, ירגיל את עצמו לקרות בקרבנות הנשיאים, עיין שם, ומציאת הזיווג כוללת גם שלום בית, כי עיקר שלימות שלום בית הוא על ידי שחושב לעצמו שהיום נכנס לחופה והיום מצא את זיווגו, ולכן על ידי שקורין בקרבנות הנשיאים, ומוזכרים איך שכל הנשיאים נדבו לבם ומסרו נפשם להביא קרבנות רבות לחנוכת הבית והמוזבח, על ידי זה יזכה גם הוא למסור נפשו לחנך ביתו, היינו למצוא זיווג, ולזכות לשלום בית אמיתי, הכל בכח חודש ניסן המסוגל למדת התחדשות, אשרי הזוכה לחודש ניסן כזה.

כ"ו אדר תרמ"ד - יארצייט הרב ר' נתן ב"ר יודא מטבריה זצ"ל בעל "קונטרס הצירופים" וספר "נתיב צדיק"

ווער ס'געוואוינט זיך צו, צו לערנען יעדן טאג ליקוטי הלכות, האט התחזקות, און ער נעמט ארויס יעדן טאג וואס ער דארף האבן פאר דעם טאג, איבערדעם איז די עצה זיך צו באפלייסן אין ליקוטי הלכות! ס'איז דא א בריוו אין ספר "נתיב צדיק"

המשך זיו הפרשה

ומי שאין לו דעת ושכל הוא מתרחק, כי נדמה לו שלא צריכים אותו מלמעלה, מה שאין כן מי שלבו בווער בהתלהבות גדולה לחזור אליו יתברך, הוא לא מסתכל על שום מונע ומעכב. ואז דייקא מהפך את כל מיני מניעו"ת אל נעימו"ת.

וזו ידיעה גדולה שצריך לכל בעל תשובה לדעת, שאפילו שיש לו כל מיני מניעות ועיכובים מלחזור בתשובה, עם כל זאת שלא ישים לב לכל זה, ואז יראה איך שהקב"ה, נמצא בתוך המניעה, כי בשביל הבחירה והנסיון ההכרח לשים לאדם מניעה לראות אל מי יפנה בעת צרה, והבן למעשה.

(זאת התורה) משום טרדות החג נמשיך בגליון הבא א"ה לאחר יו"ט - בברכות שמחת יום טוב